Saba saksa taaderisse. —
Aja äia ukse ette,
Teretelle äia-taati:
„Kas on kodus teie neidu?" —
„Ei ole kodus meie neidu!"
Neidu läks kula kaewule,
Kula alla hallikale,
Kula kulmale jäele.
Peseb-peiul' rüdeeida,
Ämmale uusi amesida,
Ämma pihta peenikesta."
Lõi ta ~~ral~~ ratsud kämmliga —
Söö ratsa, söida ratsa,
Söida alla hallikale.
„Tere, tere, neitsikene!
Wea wett weiste juurde
Anna kõigel karjal juua.
Anna mu hobule juua,
Anna hallil haisutada,
Linalakal lügutada,
Anna mustal muidu juua;

Ma olen waene teede-käija,
Teede käija, maade marsja,
Papi-raamatu wedaja,
Kuningate kirja-kandja." —
Neiu mõistis wastu kostis:
„Kui oled waene teede käija,
Teede käija, maade marsja,
Papi raamatu wedaja,
Kuningate kirja kandja,
Süs jooda hobu ojasta,
Hõrwikene kaldaasta,
Linalakka lainedesta.
Sa oled kohe kosilane:
Miks sull seljas uusi kuube,
Miks sull jalas wikel-sukka,
Miks sull otsas kipel-kingad?" —
„Ema on teinud uue kuue,
Öde sukke wikeldanud,
Isa kingad kipeldanud.